

ຖືກຊີ້ນຳໂດຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ
ໂດຍ ປະທາ ບອຍ ເຄ ແພັກເກີ
ປະທາ ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ສີ່ຮ້ອຍປີໄດ້ຜ່າ ໄປແລ້ວຕັ້ງແຕ່ກາ ຈັດພິມຂອງພຣະຄຳພີຄົງເຈມໄປເປັນ ທີ່ທ່າ ວິວລຽມ ທີ ແດວໄດ້
ໃຊ້ເທື່ອແຮງຫລາຍໃ ກາ ແປ, ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຖືວ່າເປັນ ວິລະບຸລຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄື ໜຶ່ງ.

ພວກຄູ ພໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີຖືກພິມອອກເປັນ ພາສາອັງກິດສາມັ . ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄລ່
ຕາມລົບກວນທ່ານ ທິນແດວ ໄປທຸກທຶນທຸກແຫ່ງ. ເພິ່ນໄດ້ບອກເຂົາເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າໄວ້
ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ກ່ອນຫລາຍໆປີຈະຜ່ານໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍທີ່ເຮັດ
ໄຮ່ໄຖນາຮຽນຮູ້ ເລື່ອງພຣະຄຳພີໄດ້ດີຫລາຍກວ່າພວກທ່ານຊຳອີກ.”¹

ທ່າ ທີ ແດວ ຖືກທໍລະຍົດ ແລະ ຖືກຄຸມຂັງໄວ້ໃ ຄຸກທີ່ມິດ ແລະ ໜາວຈັດໃ ເມືອງບະຣາໂສ ເປັນ ເວລາ
ໜຶ່ງປີປາຍ. ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເພິ່ນກໍຂາດສ້ອຍ. ເພິ່ນໄດ້ອ້ອ ວອ ຂໍເສື້ອກັນໜາວ ແລະ ໝວກ ແລະ ທຸງ
ໄຂຂອງເພິ່ ວ່າ, “ການຢູ່ໃ ຄຸກຢ່າງໂດດດ່ຽວໃ ຄວາມມິດເປັນເລື່ອງທີ່ອິດເມື່ອຍ.”² ເຂົາ
ເຈົ້າປະຕິເສດບໍ່ຄົນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເພິ່ນ. ໃນທີ່ສຸດ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາເພິ່ນອອກຈາກຄຸກ ແລະ ຢູ່
ຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນທັງຫລາຍ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັດຄໍເພິ່ນ ແລະ ແລ້ວເຜົາເພິ່ນຢູ່ກັບຫລັກ. ແຕ່ວຽກງານ ແລະ
ກາ ມໍລະ ະສັກຂີຂອງທ່າ ວິວລຽມ ທີ ແດວ ບໍ່ໄດ້ໄຮ່ປະໂຫຍດ.

ເພາະວ່າເດັກ ັອຍແຫ່ງໄພ່ພິ ຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ຮັບກາ ສັງສອນຕັ້ງແຕ່ໃ ໄວເຍົາໃຫ້ຮຽ ຮູ້ພຣະຄຳພີ
ເຫລົ່ານີ້, ໃ ສ່ວ ໃດສ່ວ ໜຶ່ງເຂົາກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອ ທີ່ທ່າ ວິວລຽມ ທີ ແດວ ໄດ້ກ່າວໄວ້ຕັ້ງແຕ່ສີ່
ສັດຕະວັດກ່ອ ເກີດເປັນ ຈິງ.

ພຣະຄຳພີຂອງເຮົາໃ ວ ເວລານີ້ຮ່ວມດ້ວຍພຣະຄຣິສຕະທຳຄຳພີ, ພຣະຄຳພີມໍມອ : ປະຈັກພະຍາ ອີກ
ຢ່າງໜຶ່ງເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະຄຳພີ Pearl of Great Price, ແລະ ພຣະຄຳພີ Doctrine and
Covenants.

ເປັນເພາະພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ, ເຮົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າສາສນາຈັກມໍ່ມອນ, ຊຶ່ງເປັນຊື່ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ
ເຮົາບໍ່ພໍໃຈ, ແຕ່ມັນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງແທ້.

ໃ ພຣະຄຳພີມໍ່ມອນ , ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ສະແດງອົງຕໍ່ຊາວ ໄຟອີກ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ອະທິຖາ
ຫາພຣະບິດາໃ ພຣະ າມຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ:

“ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເອົາອັນໃດໃຫ້ເຈົ້າແດ່?”

“ແລະ ເຂົາເຈົ້າທູນຖາມພຣະອົງວ່າ: ພຣະອົງ, ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ພຣະອົງບອກພວກຂ້ານ້ອຍ
ເຖິງຊື່ທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະເອີ້ນສາສນາຈັກນີ້, ເພາະມີການໂຕ້ຖຽງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

“ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ... ເປັນຫຍັງຜູ້ຄົນຈະຈົ່ມ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັນເພາະເລື່ອງນີ້?”

“ເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີບໍ່, ຊຶ່ງກ່າວວ່າເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບນາມ ຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນນາມຂອງເຮົາ...?
ເພາະຈະເອີ້ນເຈົ້າໂດຍນາມນີ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ...”

“ສະນັ້ນ, ອັນໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດ ເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ, ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເອີ້ນສາສນາຈັກ
ຕາມນາມຂອງເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈຶ່ງເອີ້ນຫາພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອພຣະອົງຈະປະທາ ພອ
ໃຫ້ສາສນາຈັກເພື່ອເຮົາ.

“ແລະ ຈະເປັນສາສນາຈັກຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດນອກຈາກຈະມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງເຮົາ? ເພາະຫາກວ່າ
ສາສນາຈັກມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງໂມເຊ ມັນກໍ່ເປັນສາສນາຈັກຂອງໂມເຊ ຫລື ຫາກມັນມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງມະນຸດ
ມັນກໍ່ເປັນສາສນາຈັກຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຫາກມັນມີຊື່ຕາມຊື່ຂອງເຮົາມັນກໍ່ເປັນສາສນາຈັກຂອງເຮົາ, ຫາກ
ເປັນວ່າມັນຖືກສ້າງໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ.”³

ເພາະເຮົາເຊື່ອຟັງຕໍ່ການເປີດເຜີຍ, ເຮົາຈຶ່ງເອີ້ນຕົວເອງວ່າສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ
ຍຸກສຸດທ້າຍ ແທນທີ່ວ່າ ສາສນາຈັກມໍ່ມອນ. ຖ້າຄົນອື່ນຈະເອີ້ນສາສນາຈັກວ່າ ສາສນາຈັກມໍ່ມອນ ຫລືວ່າ
ເອີ້ນເຮົາວ່າຊາວມໍ່ມອນກໍ່ບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງ, ແຕ່ຖ້າເຮົາເອີ້ນຕົວເອງຢ່າງນັ້ນກໍ່ເປັນອີກເລື່ອງໜຶ່ງ.

ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ປະກາດວ່າ, “ການໃຊ້ຊີ້ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍ ດັ່ງ, ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ (D&C 115:4), ຍິ່ງສຳຄັນໃນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາທີ່ຈະປະກາດພຣະນາມ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຕະຫລອດທົ່ວໂລກ. ສະນັ້ນ, ເມື່ອກ່າວເຖິງສາສນາຈັກ ພວກເຮົາຂໍຮ້ອງໃຫ້ໃຊ້ຊີ້ ຂອງສາສນາຈັກຕາມຊື່ເຕັມ ເມື່ອເປັນໄປໄດ້.... ເມື່ອກ່າວເຖິງສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ, ພວກເຮົາ ແນະນຳວ່າໃຫ້ເອີ້ນວ່າ ‘ສະມາຊິກຂອງສາສ ຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ.’ ເມື່ອ ເອີ້ນຕາມຊື່ສັ້ນ, ຂໍໃຫ້ເອີ້ນວ່າ ‘ໄພ່ພົນ ຍຸກສຸດທ້າຍ’.”⁴

“[ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ] ກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດ ເຮົາຊົມຊືມໃນພຣະຄຣິດ, ເຮົາສັ່ງສອນເລື່ອງພຣະຄຣິດ, ເຮົາພະຍາກອນເຖິງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເຮົາຂຽນຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງເຮົາເພື່ອລູກຫລານຂອງເຮົາຈະໄດ້ ຮູ້ວ່າເຂົາຈະມອງຫາແຫລ່ງໃດເພື່ອການປົດບາບຂອງເຂົາ.”⁵

ບໍ່ວ່າຊາວໂລກຈະເອີ້ນເຮົາຕາມນາມໃດກໍຕາມ, ແຕ່ໃນຄຳວາຈາຂອງເຮົາຂໍໃຫ້ເຮົາຈຳໄວ້ສະເໝີວ່າ ເຮົາເປັນ ພາກສ່ວ ຂອງສາສ ຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ບາງຄົ ກໍກ່າວວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນ ຊາວຄຣິດ. ເຂົາເຈົ້າອາດບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາເລີຍ ຫລືວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈຜິດ.

ໃ ສາສ ຈັກ, ພິທີກາ ທັງໝົດແມ່ ຖືກປະຕິບັດຕາມສິດອຳ າດ ແລະ ໃ ພຣະ າມຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.⁶ ເຮົາມີການຈັດວາງລະບຽບງານຢ່າງດຽວທີ່ມີຢູ່ໃ ສາສ ຈັກໃ ສະໄໝ ໂບຮານທີ່ມີອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາ.⁷

ໃນສະໄໝໂບຮານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງອັກຄະສາວິກສິບສອງຄົນ. ພຣະອົງຖືກທໍລະຍົດ ແລະ ຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ຫລັງຈາກການເປັນຄົນມາມີຊີວິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ ສັ່ງສອນສາວິກຂອງພຣະອົງເປັນເວລາສີ່ສິບວັນ ແລະ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ.⁸

ແຕ່ຍັງຂາດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ. ສອງສາມວັນຕໍ່ມາ, ອັກຄະສາວິກສິບສອງໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ ທີ່ບ້ານຫລັງໜຶ່ງ, ແລະ “ໃນທັນໃດນັ້ນມີສຽງໜຶ່ງທີ່ດັງມາຈາກທ້ອງຟ້າເໝືອນດັງສຽງລົມພະຍຸກ້າ, ກ້ອງສະຫນັ່ນທົ່ວເຮືອນ

ທີ່ພວກເຂົານັ່ງຢູ່ນັ້ນ.... ຮູບລື້ນເປັນແປວໄຟ.... ຊຶ່ງກະຈາຍອອກໄປຢູ່ເທິງ ເຂົາທຸກຄົນ. ຜູ້ເຊື່ອຖື
ທຸກຄົນໃນທີ່ນັ້ນຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.”⁹ ບັດນີ້ອັກຄະສາວົກ ຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ມີອຳນາດ.
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າສິດອຳນາດທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ປະທານໃຫ້ ແລະ
ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແມ່ນສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງສາສນາຈັກຂອງພຣະອົງ.
ເຂົາເຈົ້າຖືກບັ ຊາໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ ມອບຂອງປະທາ ແຫ່ງພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດໃຫ້ຜູ້ຄື .¹⁰

ໃນທີ່ສຸດ, ບັນດາອັກຄະສາວົກ ແລະ ຖານະປະໂລຫິດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດຳລົງຢູ່ກໍໄດ້ສູນຫາຍໄປ.
ສິດອຳນາດພິເສດ ແລະ ອຳ ນາດທີ່ຈະປະຕິບັດວຽກງານຕ້ອງຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່. ເປັນເວລາ
ຫລາຍໆສັດຕະວັດ, ມະ ຸດໄດ້ຄອຍຖ້າສິດອຳ າດ ແລະ ກາ ສະຖາປະ າຂອງສາສ າຈັກຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໃຫ້ກັບຄື ມາອີກ.

ໃນປີ 1829 ໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕ ແລະ ອັກຄະສາວົກ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ຟື້ນຟູຖານະ
ປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ໂຈເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ໃນເວລານີ້ສະມາຊິກຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນ
ສາສນາຈັກທີ່ມີຄຸນຄ່າດີພໍກໍໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຕໍ່ຖາ ະປະໂລຫິດ. ສິດອຳ າດ ແລະ ຂອງປະທາ ແຫ່ງພຣະວິ
ຍານບໍລິສຸດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກທຸກໆຄົນຫລັງຈາກໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ,
ເຮັດໃຫ້ເນົາແຕກຕ່າງຈາກສາສນາຈັກອື່ນໆ.

ກາ ເປັດເຜີຍໃ ສະໄໝກ່ອ ແ ະ ຳວ່າ ມະ ຸດທຸກຄື ຈະໄດ້ກ່າວໃ ພຣະ າມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າແມ່ ແຕ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ.¹¹ ວຽກງານໃນສາສນາຈັກໃນເວລານີ້ກໍຖືກ
ປະຕິບັດໂດຍຊາຍ ແລະ ຍິງທຳມະດາສາມັນທີ່ຖືກເອີ້ນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຄວບຄຸມ, ສັ່ງສອນ, ແລະ
ໃຫ້ປະຕິບັດ. ມັ ແມ່ ໂດຍອຳ າດຂອງກາ ເປັດເຜີຍ ແລະ ຂອງປະທາ ແຫ່ງພຣະວິ ຍາ
ບໍລິສຸດທີ່ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໃຫ້ຮັບຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄົນອື່ນອາດບໍ່ຍອມຮັບ
ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ວ່າ ເປັນການພະຍາກອນ, ການເປັດເຜີຍ ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແຕ່ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈເຮົາໄດ້, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາຍອມຮັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ເປັດເຜີຍໃຫ້ໂຈເຊັບ ສະມິດເຫີ ກົດແຫ່ງສຸກຂະພາບ, ກົດພຣະວາຈາແຫ່ງປີ ຍາ,
ດົນນານກ່ອນຊາວໂລກໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງອັນຕະລາຍ. ທຸກຄົນຖືກສອນໃຫ້ຫລີກເວັ້ນຈາກນ້ຳຊາ, ກາເຟ,

ເຫລົ້າສຸລາ, ຢາສູບ, ແລະ ແນ່ນອນວ່າພ້ອມທັງຢາເສບຕິດ ແລະ ການຕິດແສດອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຄົນໜຸ່ມຂອງເຮົາ. ຜູ້ຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງການເປີດເຜີຍນີ້ຈະໄດ້ຮັບສຸກຂະພາບທີ່ດີ
ໃ ຮູສາຍບີ ແລະ ໄຂໃນກະດູກຂອງເຂົາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສັ ຍາໄວ້;

ແລະ ຈະພົບປັນຍາ ແລະ ຊຸມຊັບແຫ່ງຄວາມຮູ້, ແມ່ນແຕ່ຊັບທີ່ຊ້ອນຢູ່; ແລະ ຈະແລ່ນ ແລະ ບໍ່ເມື່ອຍລ້າ,
ແລະ ຈະຢ່າງ ແລະ ບໍ່ເປັ ລິມ.¹²

ໃນການເປີດເຜີຍອື່ນ, ມາດຕະຖານແຫ່ງສິນທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາວ່າອຳນາດສັກສິດໃນການ
ສ້າງມະ ຸດຕ້ອງຖືກປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຳໃຊ້ໄດ້ພຽງແຕ່ລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງ, ສາມີ ແລະ
ພັ ລະຍາ.¹³ ມີແຕ່ການຂ້າຄົນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ການປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະ
ຮ້າຍແຮງກວ່າການໃຊ້ອຳນາດນີ້ໃນທາງທີ່ຜິດພາດ.¹⁴ ຖ້າຄົນໃດລະເມີດກົດນີ້, ຫລັກທຳແຫ່ງການ
ກັບໃຈສອນເຖິງວິທີທີ່ຈະລົບລ້າງຜົນກະທົບຂອງການລ່ວງລະເມີດນີ້ໄດ້.

ທຸກໆຄືກໍຖືກທົດລອງ. ເຮົາອາດຄິດວ່າສິ່ງນີ້ບໍ່ເປັນທຳທີ່ຈະຖືກທົດລອງໂດຍສິ່ງໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ນີ້ຄືຈຸດ
ປະສົງຂອງຊີວິດມະຕະ---ທີ່ຈະຖືກທົດລອງ. ຄຳຕອບກໍເໝືອນກັນສຳລັບທຸກໆຄົນ: ເຮົາຕ້ອງ, ແລະ
ເຮົາສາມາດ, ຕ້າ ທາ ກາ ລໍ້ລວງປະເພດໃດກໍໄດ້.

ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່¹⁵ ມີຈຸດໃຈກາງຢູ່ໃ ຊີວິດຂອງຄອບຄົວ. ສາມີເປັ ຜູ້ ຳພາຂອງຄອບຄົວ
ແລະ ພັນລະຍາເປັນຫົວອີກຫົວໃຈຂອງຄອບຄົວ. ແລະ ການແຕ່ງງານຄືການເປັນຫຸ້ນສ່ວນທີ່ເທົ່າທຽມກັນ.
ຜູ້ຊາຍແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນບຸລຸດທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄອບຄົວ, ຊື່ສັດໃນພຣະກິດຕິຄຸນ. ເຂົາ
ເປັນຜູ້ທີ່ມີໃຈເມດຕາ, ເປັນສາມີ ແລະ ພໍ່ທີ່ອຸທິດຕິ . ເຂົາໃຫ້ກຽດຕໍ່ຄວາມເປັ ສະຕິ. ພັ ລະຍາສະໜັບ
ສະໜູ ສາມີຂອງ າງ. ພໍ່ແມ່ທັງສອງບຳລຸງລ້ຽງດູກາ ເຕີບໂຕທາງວິ ຍາຂອງລູກໆຂອງຕິ .

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຖືກສອນວ່າໃຫ້ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດພາດໄວໆ.

ບິຕຸຜູ້ຊອບທຳຄື ໜຶ່ງໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ແຕ່ງງານກັບຄືນຮັກຂອງເພິ່ນ.
ເຂົາເຈົ້າຮັກກັ ຫລາຍ, ແລະ ບໍ່ດີ າງກໍກຳລັງຈະໄດ້ລູກຄື ທຳອິດ.

ໃນຄໍາຄືນທີ່ເດັກເກີດກໍມີບັນຫາ. ທ່ານໝໍຄົນດຽວກໍໄດ້ໄປປິ່ນປົວຄົນໄຂ້ຢູ່ແຖວຊົນນະບົດ. ຫລັງຈາກເຈັບທ້ອງຄອດລູກເປັນເວລາຫລາຍໆຊົ່ວໂມງ, ສະພາບການຂອງຜູ້ຈະເປັນແມ່ກໍຊຸດໂຊມລົງ. ໃນທີ່ສຸດ, ກໍຕາມເຫັນທ່ານໝໍ. ໃນພາວະສຸກເສີນ, ເພິ່ນໄດ້ລົງມືຈັດການໃນທັນທີ ແລະ ບໍ່ດົນແອນ້ອຍ ຄົນນັ້ນກໍໄດ້ເກີດ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າບັນຫາກໍໝົດໄປ. ແຕ່ສາມສິ້ນຕໍ່ມາ, ແມ່ສາວຄົນນັ້ນກໍໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ ຈາກເຊື້ອໂຣກທີ່ທ່ານໝໍໄດ້ໄປປິ່ນປົວຢູ່ອີກບ້ານຫລັງໜຶ່ງໃນຄົນນັ້ນ.

ຊີວິດຂອງຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນໄດ້ແຕກສະຫລາຍ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປຄວາມເຈັບຊ້ໍ້ຂອງລາວແຮງຮ້າຍ ແຮງຂຶ້ນ. ລາວບໍ່ຄິດເຖິງເລື່ອງອື່ນ, ແລະ ໃນຄວາມຂົມຂຶ້ນຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເລີ່ມຊູ່ເຂັ້ມ. ຖ້າສິ່ງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລານີ້, ລາວອາດຟ້ອງຮ້ອງທ່ານໝໍ, ເໝືອນກັບວ່າເງິນຈະແກ້ໄຂ ບໍ່ ຫາທຸກຢ່າງ.

ຄົນໜຶ່ງລາວໄດ້ຍິນສຽງເຄາະທີ່ປະຕູ. ເດັກຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງກ່າວຢ່າງລຽບງ່າຍວ່າ, “ພໍ່ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າໄປ ຫາເພິ່ນ. ເພິ່ນຢາກເວົ້າ ນໍາເຈົ້າ.”

“ພໍ່” ຄົນນັ້ນແມ່ນປະທານສະເຕກ. ຄໍາແນະນໍາຈາກຜູ້ນໍາທີ່ສະຫລາດກໍລຽບງ່າຍວ່າ, “ຈອນ, ປ່ອຍວາງ ມັນສາ. ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງມັນກໍຈະບໍ່ນໍາໃຫ້ນາງກັບຄືນມາ. ອັນໃດທີ່ເຈົ້າເຮັດແຮງຈະເຮັດໃຫ້ມີ ຮ້າຍ ແຮງຂຶ້ນ. ຈອນ, ປ່ອຍວາງມັນສາ.”

ນີ້ໄດ້ເປັນການທົດລອງຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ລາວຈະປ່ອຍວາງມັນໄດ້ແນວໃດ? ສິ່ງທີ່ຜິດພາດ ຢ່າງຮ້າຍແຮງໄດ້ຖືກກະທໍາລົງໄປ. ລາວໄດ້ພະຍາຍາມຄວບຄຸມຕົວເອງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ລາວຄວນເຊື່ອຟັງ ແລະ ເຮັດຕາມຄໍາແນະນໍາຂອງປະທານສະເຕກທີ່ສະຫລາດຄົນນັ້ນ. ລາວຈະປ່ອຍວາງ ມັນ ໄປ.

ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຕອນຂ້ອຍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ຂ້ອຍຈຶ່ງເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຫັນສະພາບຂອງທ່ານໝໍຊົນນະບົດ ຄົນນັ້ນ---ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໜັກ, ບໍ່ໄດ້ຄໍາຈ້າງຫລາຍພໍ, ອິດເມື່ອຍຈາກການປິ່ນປົວຄົນໄຂ້ຄົນນີ້ໄປຫາຄົນນັ້ນ, ມີຫວ່ານຢາໜ້ອຍ, ບໍ່ມີໂຮງໝໍ, ມີເຄື່ອງມືໜ້ອຍ, ພະຍາຍາມຈະຊ່ອຍຊີວິດຄົນ, ແລະ ສ່ວນຫລາຍກໍໄດ້

ມີຜີ ສຳເລັດ. ລາວໄດ້ເຂົ້າມາຊ່ອຍໃ ເວລາສຸກເສີນ, ເມື່ອຊີວິດຂອງຄົນສອງຄົນຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕະລາຍ, ລາວໄດ້ລົງມືປະຕິບັດໂດຍບໍ່ໄດ້ລັງເລໃຈ. ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍເຂົ້າໃຈ!” ລາວເວົ້າຕື່ມວ່າ, “ຂ້ອຍອາດໄດ້ ທຳລາຍຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນໆດ້ວຍ.”

ລາວໄດ້ຄູ່ເຂົ້າຂອບພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍໆເທື່ອສຳລັບຜູ້ນຳຖານະປະໂລຫິດທີ່ສະຫລາດທີ່ໄດ້ ແ ະ ຈຳ່າຍໆວ່າ, “ຈອນ, ປ່ອຍວາງມັນສາ.”

ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຮົາ ເຮົາກໍເຫັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກທີ່ຂັດຂ້ອງໝອງໃຈ. ບາງຄົນກໍຂັດຂ້ອງໃຈນຳ ເຫດກາ ໃ ປະຫວັດສາດຂອງສາສ າຈັກ ຫລື ຜູ້ ຳ ແລະ ໄດ້ທໍລະມາ ຕະຫລອດຊີວິດ, ບໍ່ສາມາດ ມອງຂ້າມຄວາມຜິດພາດຂອງຄົນອື່ນ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ປ່ອຍວາງມັນ. ເຂົາເຈົ້າເຂົາໄປໂບດ.

ຄວາມຄິດແບບນັ້ນກໍເໝືອນກັນກັບຄົນທີ່ຖືກໄມ້ຄ້ອນຕີ. ເມື່ອຖືກຂັດຂ້ອງໃຈກໍເລີຍຈັບເອົາໄມ້ຄ້ອນ ຂຶ້ນມາຕີຫົວຂອງຕົວເອງຊຳ້ແລ້ວຊຳ້ອີກທຸກໆມື້ຕະຫລອດຊີວິດ. ນັ້ນຊ່າງແມ່ນໂງ່ຈ້າ! ຊ່າງໂສກເສົ້າ! ການແກ້ແຄ້ນແບບນັ້ນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຈັບຊຳ້. ຖ້າທ່ານຖືກເຮັດໃຫ້ຂັດຂ້ອງໝອງໃຈ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພ, ໃຫ້ລືມັ ໄປ, ແລະ ປ່ອຍວາງມັ ສາ.

ພຣະຄຳພິມມອນຍັງມີຄຳຕັກເຕືອນນີ້ວ່າ: “ແລະ ບັດນີ້, ຫາກຈະມີຂໍ້ບົກພ່ອງ, ກໍເປັນຄວາມຜິດຂອງມະນຸດ, ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າຕຳຫົນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ພົບວ່າທ່ານບໍ່ມີຈຸດດ່າງພ້ອຍທີ່ບັນລັງພິພາກສາຂອງ ພຣະຄຣິດ.”¹⁶

ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍເປັນບຸກຄົນທີ່ທຳມະດາສາມັນ. ເຮົາກໍອາໄສຢູ່ທຸກຫົນທຸກແຫ່ງຕະຫລອດທົ່ວໂລກ, ເປັນຈຳນວນສິບສີ່ລ້ານຄົນ. ນີ້ກໍພຽງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ. ເຮົາຖືກສັ່ງສອນວ່າໃຫ້ຢູ່ໃນໂລກ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເປັ ຂອງໂລກ.¹⁷ ສະນັ້ນ, ເຮົາດຳລົງຊີວິດແບບ ທຳມະດາໃນຄອບຄົວທຳມະດາ, ຢູ່ຮ່ວມກັນກັບ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ.

ເຮົາຖືກສັ່ງສອນວ່າບໍ່ໃຫ້ກ່າວເທັດ ຫລື ລັກຂະໂມຍ ຫລື ສີ່ໂກງ.¹⁸ ເຮົາບໍ່ໃຊ້ຄຳທີ່ຫຍາບຄາຍ. ເຮົາມອງໂລກ ໃ ແ່ງດີ ແລະ ມີ ຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ຢ້າ ກົວຊີວິດເລີຍ.

ເຮົາ “ເຕັມໃຈທີ່ຈະເປັນທຸກກັບຄືນທີ່ເປັນທຸກ...ຈະປອບໃຈຄືນທີ່ຕ້ອງການປອບໃຈ, ແລະ ຈະຍືນເປັນພະຍານເຖິງພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງ, ແລະ ໃນທຸກບ່ອນ.”¹⁹

ຖ້າຫາກຄືນໃດຄືນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຊອກຫາສາສນາທີ່ຮຽກຮ້ອງນ້ອຍ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນທີ່ນັ້ນ. ມັນບໍ່ເປັນສິ່ງງ່າຍທີ່ຈະເປັນໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດມັນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ແທ້ຈິງພຽງທາງດຽວ.

ບໍ່ວ່າຈະມີການຕໍ່ຕ້ານ ຫລື ມີ ສົງຄາມ, ຂ່າວລືເລື່ອງສົງຄາມ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວໃນທີ່ຕ່າງໆ,²⁰ ບໍ່ມີອຳ າດ ຫລື ອິດທິພົນໃດ ຈະຢັບຢ້ອງງານນີ້ໄດ້. ເຮົາທຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ມະນຸດຈະຍື່ນແຂນນ້ອຍໆຂອງເຂົາອອກໄປ ເພື່ອສັ່ງທ້າມແມ່ນ້ຳມີເຊືອ ໄຫລໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ, ຫລື ເຮັດໃຫ້ມັນໄຫລກັບຄືນບໍ່ໄດ້ສັ ິດ, ມະ ຸດຈະຂັດຂວາງພຣະຜູ້ຊົງລິດທະ ຸພາບຈາກກາ ຖອກເທຄວາມຮູ້ຈາກສະຫວັລົງມາເທິງຫົວຂອງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍບໍ່ໄດ້ສັນນັ້ນ.²¹

ຖ້າທ່ານພວມແບກຫາບຄວາມໝັກໝ່ວງຢູ່, ໃຫ້ລົມມັນສາ, ໃຫ້ປ່ອຍມັນໄປສາ. ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຫລາຍໆ ແລະ ກັບໃຈ ຳເລັກ ັອຍ, ແລ້ວພຣະວິ ຍາ ຂອງພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຈະມາຢັ້ງມຢາມທ່າ ແລະ ຍື ຢັດ້ວຍປະຈັກພະຍານທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າມີຢູ່. ທ່ານຈະໄດ້ຮັບກາ ດູແລ ແລະ ໄດ້ຮັບພອ ທ່າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ. ນີ້ຄືຄຳເຊື່ອເຊີນໃຫ້ມາຫາພຣະອົງ. ສາສນາຈັກນີ້ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ເປັນສາສນາຈັກແຫ່ງດຽວທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ດຳລົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້,²² ຕາມທີ່ພຣະອົງປະກາດເອງເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາພົບ “ແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.”²³ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັ ພະຍາ ເຖິງສິ່ງນີ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. In David Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament* (1989), viii.
2. In Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament*, ix.
3. 3 ໂຮໂຣໄນ 27:2–5, 7–8.
4. ຈົດໝາຍຂອງຝ່າຍປະທາ ສູງສຸດ, ວັ ທີ 23 ເດືອນ ກຸມພາ 2001.
5. 2 ໂຮໂຣໄນ 25:26.
6. See Moses 5:8; ບັບຕິສະມາ: ເບິ່ງ 2 ໂຮໂຣໄນ 31:12; 3 ໂຮໂຣໄນ 11:27; 18:16; ໃຫ້ພອ ແກ່ຄື ເຈັບປ່ວຍ: see Doctrine and Covenants 42:44; ມອບພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ: ເບິ່ງ ໂມໂຮໂນ 2:2; ພິທີການຂອງຖານະປະໂລຫິດ: ເບິ່ງ ໂມໂຮໂນ 3:1–3; ສິນລະລຶກ: ເບິ່ງ ໂມໂຮໂນ 4:1–3; ກາ ມະຫັດສະຈັ : see Doctrine and Covenants 84:66–69.
7. ເບິ່ງ ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:6.
8. ເບິ່ງ ກິດຈະການ 1:3–11.
9. ກິດຈະກາ 2:2–4.
10. ເບິ່ງ ກິດຈະການ 2:38.
11. See Doctrine and Covenants 1:20.
12. See Doctrine and Covenants 89: 18–20.
13. ເບິ່ງ “ຄອບຄົວ: ການປະກາດຕໍ່ໂລກ,” *Liahona*.
14. ເບິ່ງ ແອວມາ 39:4–6.
15. ເບິ່ງ ແອວມາ 42:8.
16. ໜ້າປົກຂອງພຣະຄຳພີມໍມອ .

17. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 17:14–19.

18. ເບິ່ງ ອົບພະຍົບ 20: 15–16.

19. ໂມໄຊຢາ 18:9.

20. ມໍ ມອນ 8:30.

21. See Doctrine and Covenants 121:33.

22. See Doctrine and Coverants 1:30.

23. ແອວມາ 42:8.